

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/65/2021
Identifikačné číslo spisu: 8620200744
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8620200744.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: WCS, s.r.o., so sídlom Puškinova 1155/16, 091 01 Stropkov, IČO: 44 822 359, zastúpeného JUDr. Miroslavom Vidovencom, advokátom, so sídlom Námestie Osloboditeľov 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo lesov a pasienkov obce Brusnica, so sídlom 090 31 Brusnica č. 44, IČO: 31 305 776, zastúpenému JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 2Cb/4/2020, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. novembra 2020, č. k. 6Cob/79/2020-41, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 6. júla 2020, č. k. 2Cb/4/2020-21, rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia tak, že výrokom I. je žalovaný povinný zdržať sa nakladania s majetkom členov pozemkového spoločenstva a užívať ho, ako aj požívať akékoľvek plody a úžitky z nehnuteľných vecí v správe Pozemkového spoločenstva lesov a pasienkov obce Brusnica so sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776, alebo poverovania tretích osôb na vykonávanie ťažby a odvozu dreva na lesných pozemkoch v správe žalovaného, s výnimkou náhodnej ťažby podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Výrokom II. rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa schvaľovania ďalších uznesení, ktoré súvisia so zmenou alebo doplnením uznesenia zo zasadnutia zhromaždenia pozemkového spoločenstva zo dňa 13.10.2019 na úrovni výboru, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosť uznesenia pozemkového spoločenstva zo dňa 13.10.2019, ktorým sa žalovaný domáha zápisu zmeny údajov do registra pozemkových spoločenstiev Pozemkového spoločenstva lesov a pasienkov obce Brusnica zo sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776. Výrokom III. rozhodol, že žalobca je povinný

v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej, a to žalobu o neplatnosť uznesenia pozemkového spoločenstva zo dňa 13.10.2019, ktorým sa žalovaný domáha zápisu zmeny údajov do registra pozemkových spoločenstiev Pozemkového spoločenstva lesov a pasienkov obce Brusnica, so sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776, proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo lesov a pasienkov obce Brusnica, so sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776. Žalobcovi súd prvej inštancie výrokom IV. priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Nariadenia neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.05.2020. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil svojim členstvom v Pozemkovom spoločenstve lesov a pasienkov obce Brusnica (ďalej len „pozemkové spoločenstvo“) s tým, že konanie výboru na zasadnutí zhromaždenia, na ktorom bolo dňa 13.10.2019 prijaté uznesenie, predložené Okresnému úradu Stropkov, Pozemkový a lesný odbor, dňa 11.11.2019, bolo účelovo sfaľované, protiprávne, a teda boli porušené práva členov pozemkového spoločenstva. Žalobca v konaní o nariadení neodkladného opatrenia tvrdil, že členovia výboru sa dopúšťajú takéhoto konania s úmyslom registrovať rovnakých členov do registra vedeného Pozemkovým a lesným odborom, ktorí dlhodobo poškodzujú práva členov a neehospodárnym spôsobom nakladajú s ich majetkom. Spôsob samotného zvolávania členov na zasadnutie zhromaždenia bol podľa názoru žalobcu špekulatívny a zmanipulovaný v záujme ovplyvniť výsledok hlasovania. Žalobca v predmetnom konaní namietal nedodržanie ustanovených zákonom lehôt výborom pri zvolávaní zasadnutia, konkrétne povinnosť zvolať členov v lehote 30 dní pred konaním zasadnutia, keď členom bolo zaslané toto oznámenie v deň konania zasadnutia a v deň konania zasadnutia sa zmenilo aj miesto jeho konania, pričom táto zmena nebola oznámená vybraným nežiaducim členom. V ďalšom žalobca argumentoval tým, že sa výbor pri zasadnutí riadil neaktuálnymi, neplatnými stanovami, a to napriek povinnosti výboru prispôbiť stanovy zákonom do 30.06.2019. Dôraz kládol žalobca aj na skutočnosť, že neexistuje žiaden dôkaz o platnom schválení zmeny stanov pozemkového spoločenstva a Zmluvy o pozemkovom spoločenstve. Výbor na predmetnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2019 podľa žalobcu, napriek podnetom uvádzaným do zápisnice, uviedol nesprávne výmery podielov na právach členov a opakovane členom odovzdal rôzny počet hlasov a počas zasadnutia nevedel ani samostatnú zápisnicu. Z uvedených dôvodov považoval žalobca údaje v zápisnici predloženej Okresnému úradu Stropkov, Pozemkovému a lesnému odboru, za nepravdivé a vypracované bez súladu s dianím na zasadnutí. Okrem iného výbor podľa názoru žalobcu nedodrжал ani povinnosť informovať okresný úrad o zasadnutí zhromaždenia do 30 dní od jeho konania. V rámci svojej argumentácie žalobca poukázal na nečinnosť dozornej rady ako aj na to, že predseda výboru a ostatní členovia s podielníkmi nekomunikujú o nakladaní s majetkom a tendenčne rozhodujú o najdôležitejších otázkach pozemkového spoločenstva patriacich do rozhodovacej právomoci zhromaždenia, ako jeho najvyššieho orgánu.

3. Žalobca ďalej spochybnil funkčnosť členov orgánov pozemkového spoločenstva, ktorý vystupujú po schválení novely zákona. Inými slovami, výbor podľa žalobcu predstavuje orgán bez mandátu, ktorý vystupuje protiprávne, neobmedzene vo vzťahu k tretím osobám a svojím konaním poškodzuje majetok podielnikov, ktorý nebude možné uviesť do pôvodného stavu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na vznik škody, ktorej odvrátenie, pri následnom riadnom hospodárení, môže trvať viac ako 50 rokov (svojevoľné schválenie ťažby, nekontrolovateľné odpredaje drevnej hmoty, porušovanie ochrany lesa a majetku podielnikov). Riadením a hospodárením výboru tak podľa názoru žalobcu došlo k viacnásobnému porušeniu zákona a žalovanému hrozia sankcie zo strany štátneho orgánu dozoru nad pozemkovými spoločenstvami (porušenia spočívajúce v nesplnení povinnosti prispôsobenia stanov v súlade s novým zákonom do 30.06.2019, nedodržanie dĺžky funkčného obdobia orgánov pozemkového spoločenstva, opakované nedodržanie lehôt podľa ust. § 14 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. a pod.).

4. Súd prvej inštancie mal v konaní za to, že žalobca svoj nárok osvedčil predložením rozhodnutia Okresného úradu Stropkov, pozemkového a lesného odboru, zo dňa 02.04.2020, č. s.: OU-SP-PLO-2020/000263-018, z ktorého rozhodnutia bolo súdu prvej inštancie zrejmé, že okresný úrad vo veci návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov do registra pozemkových spoločenstiev, podaného

pozemkovým spoločenstvom, rozhodol tak, že nezapísal žiadne údaje a zmeny do registra pozemkových spoločenstiev týkajúce sa pozemkového spoločenstva, a to práve pre zistenie porušenia povinností pri zvolávaní mimoriadneho zhromaždenia konaného dňa 13.10.2019 podľa § 14 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov.

5. Za preukázanú v konaní mal súd prvej inštancie existenciu dôvodnej obavy na strane žalobcu, že postupom žalovaného, najmä v oblasti zvolávania zasadnutí zhromaždenia, ako aj v jeho neefektívnym hospodárením, mu hrozí neodvratiteľná škoda, ktorá skutočnosť vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu Stropkov, pozemkového a lesného odboru, zo dňa 02.04.2020, č. s.: OU-SP-PLO-2020/000263-018, kde bolo potvrdené, že na strane žalovaného sú pochybenia spočívajúce v porušení povinností pri zvolávaní mimoriadneho zhromaždenia, a preto návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov do registra pozemkových spoločenstiev nevyhovelo (nezapísal žiadne údaje a zmeny do registra pozemkových spoločenstiev). Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie považoval ohrozenie práva žalobcu za preukázané a osvedčené, a teda aj existenciu naliehavej potreby dočasnej úpravy právnych pomerov, a preto súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

6. V závere súd prvej inštancie uviedol, že nariadené neodkladné opatrenie procesne nekonzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť na podanie žaloby vo veci samej v zmysle ust. § 336 ods. 1 C. s. p. tak, ako bolo uvedené vo výroku III. uznesenia.

7. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 10. novembra 2020, č. k. 6Cob/79/2020-41, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Odvolací súd bol toho názoru, že žalobca nepreukázal, že je členom žalovaného pozemkového spoločenstva, a teda vlastníkom konkrétnych podielov v spoločných nehnuteľnostiach, na ktorých žalovaný vykonáva činnosť, uloženia zákazu ktorých sa žalobca domáha.

9. Napriek tvrdeniam žalobcu o nehospodárnom konaní žalovaného vo vzťahu k spoločným nehnuteľnostiam odvolací súd skonštatoval, že navrhované opatrenie vo svojom dôsledku znamená takmer úplné obmedzenie činnosti žalovaného, prípadne vytvorenie nutnosti vykonávať len minimálnu činnosť na spoločných nehnuteľnostiach ďalších členov žalovaného tvoriacich väčšinu spoločenstva, ktorí navrhované opatrenie nepožadujú. Tieto dôsledky navrhovaného opatrenia odvolací súd nepovažoval za súladné s charakterom neodkladného opatrenia a zákonnými podmienkami pre jeho nariadenie podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Ako neprimeraný vyhodnotil odvolací súd požadovaný zásah do práv ostatných členov žalovaného. Záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k primeranosti a proporcionality zásahu bol podľa odvolacieho súdu nesprávny. V tejto súvislosti odvolací súd zdôraznil, že princíp primeranosti medzi tvrdeným právom, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením a ujmou, ktorú spôsobí tomu, komu sa ukladá povinnosť, musí byť súdom preskúmaný a zohľadnený pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. K nezákonnému postupu pri ťažbe dreva odvolací súd poukázal na zákon o lesoch, ktorým zákonodarca stanovil nielen zásady ochrany lesných pozemkov a ochrany lesa ako takého, ale i určil jasné pravidlá pri ťažbe, sústreďovaní, preprave a uskladňovaní dreva. Ustanovil osoby, ktoré sa na tomto procese svojou rozhodovacou činnosťou priamo spolupodieľajú a osoby, ktoré dodržiavanie zásad stanovených zákonom kontrolujú.

11. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí upriamil pozornosť na to, že žalobca v konaní nepreukázal svoje vlastnícke právo k podielu na spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti, prípadne spoluvlastníctvo k spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti, a to predložením príslušného dokladu z evidencie nehnuteľností. Nakoľko žalovaný na túto skutočnosť poukázal v podanom odvolaní, žalobca bol oprávnený sa k tomuto tvrdeniu žalovaného vyjadriť, avšak ani napriek výzve súdu prvej inštancie na

vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, toto vyjadrenie žalobca nepodal. Okrem iného odvolací súd mal za to, že ani z obsahu spisu nevyplýva vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam obhospodarovaným žalovaným.

12. S tvrdením žalovaného v podanom odvolaní, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už neplatilo obmedzenie práva zhromažďovania, v dôsledku čoho už výbor nebol oprávnený vykonávať žiadne úkony, ktoré by inak patrili do kompetencie zhromaždenia žalovaného, odvolací súd vyjadril svoj súhlas.

13. Odvolací súd uzavrel, že nemôže nariadiť neodkladné opatrenie a zakázať vykonávať ťažbu, ani nakladať s drevnou hmotou, pretože sa jedná o činnosti, ktoré žalovaný nemôže vykonávať svojvoľne, ale až po predchádzajúcom súhlase odborného lesného hospodára. V opačnom prípade by sa podľa odvolacieho súdu jednalo o protiprávne konanie žalovaného, kedy by sa týmto konaním mali zaoberať orgány činné v trestnom konaní, ktoré môžu v súčinnosti s odborným lesným hospodárom, lesnou strážou a príslušným lesným úradom zakročiť. Pokiaľ žalobca považoval postup vedenia žalovaného za svojvoľný, nezodpovedný, znižujúci majetok, odvolací súd poukázal na zriadenú dozornú radu, ktorá ako orgán žalovaného, má povinnosť kontrolovať činnosť spoločenstva a prerokúvať sťažnosti jeho členov. Ako ďalšie právomoci dozornej rady odvolací súd uviedol právo zvolať zhromaždenie, ak dochádza alebo už došlo k bezdôvodnému zníženiu majetku spoločenstva alebo ak je podozrenie, že došlo k porušeniu zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, alebo k porušeniu zmluvy o spoločenstve alebo stanov. V závere odvolací súd považoval za potrebné doplniť, že pre prípad protiprávneho, nehospodárneho alebo neodborného konania orgánov žalovaného, právo žalobcu domáhať sa náhrady škody vzniknutej takýmto konaním zostalo zachované. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 C. s. p. zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celosti zamietol.

14. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podanie dovolania žalobca odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého mu odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. V rámci podaného dovolania žalobca namietol nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívajúci v tom, že pri svojom rozhodovaní nezohľadnil vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 15.07.2020, ktoré bolo podané dňa 16.10.2020 s tým konštatovaním odvolacieho súdu, že sa žalobca k odvolaniu žalovaného nevyjadril. Žalobca trvá na tom, že z predmetného vyjadrenia vyplýva členstvo žalobcu v pozemkovom spoločenstve žalovaného, ktorú skutočnosť odvolací súd nepovažoval za preukázanú, a preto uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Okrem iného žalobca zdôraznil, že svoje členstvo preukázal už v konaní pred súdom prvej inštancie dôkazom, ktorým disponoval (nie je zrejmé akým konkrétnym dôkazom). Argumentáciu odvolacieho súdu týkajúcu sa nepreukázanie členstva žalobcu považuje dovolateľ za nedostatočnú. Žalovaný dokladuje základné údaje o svojich členoch Okresnému úradu, pozemkovému a lesnému odboru, ktorý ako správny orgán vychádza z údajov poskytnutých žalovaným. V tejto súvislosti žalobca upozornil na účelovú pasivitu žalovaného v podobe nezaslania potvrdenia o členstve žalobcu (ktorého sa žalobca aktívne domáha už od roku 2018), v dôsledku čoho žalobca ako člen pozemkového spoločenstva nemôže použiť systém právnej ochrany tak, ako ho predpokladá zákon č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách. Vzhľadom na uvedené dovolateľ namietol vady zmätočnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. V závere dovolateľ uviedol, že je povereným členom spoločenstva, ktorý podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje záujem aj ďalších členov spoločenstva, ktorých podiel na právach a povinnostiach predstavuje viac ako 30 % z celkového počtu hlasov členov pozemkového spoločenstva. Na doplnenie dovolateľ uviedol, že voči členom výboru pozemkového spoločenstva je vedené trestné stíhanie.

16. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

18. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

19. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

20. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

22. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

23. S poukazom na ust. § 124 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu, dovolací súd uvádza, že z obsahu dovolania žalobcu je zrejmé, že tento namieta nezohľadnenie vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 15.07.2020, ktoré bolo žalobcom podané dňa 16.10.2020 a malo preukazovať členstvo žalobcu v pozemkovom spoločenstve žalovaného, ktorú skutočnosť mal odvolací súd za nepreukázanú. Uvedený procesný postup odvolacieho súdu považuje dovolateľ za nesprávny, pretože mu tým znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolačný súd rovnako považoval za potrebné upriamiť pozornosť na samotný návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým mala byť žalovanému uložená povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom členov pozemkového

spoločenstva a užívať ho, ako aj požívať akékoľvek plody a úžitky z nehnuteľných vecí v správe Pozemkového spoločenstva lesov a pasienkov obce Brusnica so sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776, alebo poverovania tretích osôb na vykonávanie ťažby a odvozu dreva na lesných pozemkoch v správe žalovaného, s výnimkou náhodnej ťažby podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov, a zároveň aj povinnosť zdržať sa schvaľovania ďalších uznesení, ktoré súvisia so zmenou alebo doplnením uznesenia zo zasadnutia zhromaždenia pozemkového spoločenstva zo dňa 13.10.2019 na úrovni výboru, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosť uznesenia pozemkového spoločenstva zo dňa 13.10.2019, ktorým sa žalovaný domáha zápisu zmeny údajov do registra pozemkových spoločenstiev Pozemkového spoločenstva lesov a pasienkov obce Brusnica zo sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776.

24. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

25. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

26. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

27. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. V danej súvislosti Najvyšší súd SR upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 19. júna 2018, sp. zn. 4Obdo/66/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 11. októbra 2017, sp. zn. 3Cdo/157/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 5Cdo/154/2018 a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2017, sp. zn. 8Cdo/83/2017).

28. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 C. s. p. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. júna 2018, sp. zn. 4Obdo/66/2017) len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí zo 14. júna 2017, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení zo dňa 11. októbra 2017, sp. zn. 3Cdo/157/2017, dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 C. s. p.

prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

29. Dovolací súd zastáva názor, že uvedeným neodkladným opatrením nebolo možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Napadnutým uznesením odvolacieho súdu, bolo uznesenie súdu prvej inštancie zmenené tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Odvolací súd vo svojom napadnutom rozhodnutí apeloval na to, že žalobca v konaní nepreukázal svoje členstvo v pozemkovom spoločenstve žalovaného, resp., že je vlastníkom konkrétnych podielov na spoločných nehnuteľnostiach, na ktorých žalovaný vykonáva činnosti, uloženia zákazu ktorých sa žalobca nariadením neodkladného opatrenia domáha.

30. Vzhľadom na predmet konania a cieľ sledovaný žalobcom dovolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, malo len dočasný charakter, resp. nekonzumovalo vec samu, a preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Uvedenému názoru svedčí aj výrok III. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej, a to žalobu o neplatnosť uznesenia pozemkového spoločenstva zo dňa 13.10.2019, ktorým sa žalovaný domáha zápisu zmeny údajov do registra pozemkových spoločenstiev Pozemkového spoločenstva lesov a pasienkov obce Brusnica, so sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776, proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo lesov a pasienkov obce Brusnica, so sídlom Brusnica 44, 090 31 Kolbovce, IČO: 31 305 776.

31. Vzhľadom k uvedenému, aplikujúc právnu úpravu prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 C. s. p. a vychádzajúc z povahy neodkladného opatrenia, ktoré nemožno považovať za také, ktoré by mohlo konzumovať vec samu, dovolací súd uzatvára, že proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné. Zároveň platí, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

32. Z dôvodu, že prípustnosť dovolania žalobcu z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva, dovolací súd jeho procesne neprípustné dovolanie podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 451 ods. 2 v spojení s ust. § 393 ods. 2, druhá veta C. s. p. a ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.